

208

1690. Προικοσύμφωνον ἐν χωρίῳ Μέσα Διδύμας τῆς Χίου,
ἐν 44^a, σ. 101–102.

« . . . ἐν πρώτοις μὲν τάττουσιν οἱ ἄνωθεν Ἰω. (ὁ πατὴρ) πρὸς τὸν εἰρημένον γαμπρὸν
ἀντοῦ Μιχάλην διὰ ὄνομαν καὶ πρόσωπον τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τῆς Μαροῦς ἀπὸ ὅσα δεσπό-
ζει καὶ κληρονομεῖ γονικά, πατρικὰ καὶ μητρικά . . . Ἀκόμη τάττει καὶ φιλοδωρεῖ καὶ ὁ
γαμπρὸς πρὸς τὴν συμβίᾳν αὐτοῦ τὴν Μαροῦν . . . ἀκόμη τῆς τάττει ὅ, τι μερικὸν ἔχει . . .
Ἐτοῦτα δῆλα δπον ἔγραψεν ὁ ἄνωθεν Μιχάλης ὁ γαμπρός, τὰ ἔταξεν μὲ θέλημαν τῆς μητρὸς^ς
αὐτοῦ Κ. καὶ τοῦ Γ. τοῦ ἀδελφοῦ του, ποὺ εἶναι διὰ πρόσωπον καὶ τῶν ἑτέοων παίδων
καὶ τοῦ γέροντα τοῦ Κ., τοῦ πατρὸς τοῦ γαμπροῦ . . . ».

209

1690. Γράμμα, Ἰουνίου, μ. Παροναξίας Ἰωάσαφ περὶ συμβιώσεως
μετὰ μνηστῆς ἐπὶ ἔτη, ὃνευ τελέσεως γάμου.

ἐν 348, σ. 36.

« . . . εἰς δὲ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τῆς Ἀξίας ἐπεκράτησε συνήθεια ἀθεσμος καὶ μυσαρὰ
καὶ παντὸς νόμου καὶ τάξεως ἐγαντία καὶ ἄλλοι μὲν μετὰ ψιλῶν συμφώνων οἰκοῦσι καὶ
συναναστρέφονται, τάχα ώς ὑπὸ νόμου δοκοῦντες εἶναι, ἔτεροι δὲ προφάσει τοῦ ἰερολο-
γικοῦ ἀρραβῶνος χρόνῳ μακρῷ ἀνευλογήτως διάγουσι, τεκνοποιοῦντες, περὶ δὲ τελείων
στεφάνων οὐ φροντίζουσι, οὐδὲ τοὺς μέλει . . . Προστάττω καὶ διορίζω. Πρῶτον μὲν
νὰ μὴν τολμήσῃ ἐπὶ πλέον τινὰς νὰ πολιτευθῇ τοιουτορόπως ἐν βάρει ἀφορισμοῦ . . . ».

210

1691. Προικοσύμφωνον, ἀπὸ 16 Ἀπριλίου, ἐν Νάξῳ,

ἐν ᾧ συνιστοῦν προῖκα, ἵδιαιτέρως οἱ γονεῖς τῆς νύμφης καὶ οἱ γονεῖς τοῦ γαμβροῦ, ἀνέκ-
δοτον, ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 61.

« . . . τὰ πράγματα δῆλα, ποῦ εἰς τὸ παρὸν γράφονται καὶ προνκοδοτίζονται τῆς νύμφης,
τῆς δίνονται μὲ τὴν παροῦσα ἀνίκοπτη κοντετζιόνε, ὅτι ἀνίσως καὶ ἐθέλουσι κάμει νόμιμα
παιδία ἐκ τῆς σαρκός της, νὰ τὰ δόγοντα τῶν παιδίων τως, ώς ἥθελεν τοὺς ἀρέσει, τινὸς
πολύ, τινὸς ὀλίγο, ὡσὰν νοικοκύρη. Εἰ δὲ καὶ ἥθελεν ἀποθάνει ἄκληρη, ποὺ δὲ Θεὸς νὰ μὴν
τὸ δόσῃ, νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πλέα προξίμους ἀδικοὺς καὶ νὰ μὴν ἔχῃ ἄλλο περισσότερον
τῆς ἔξουσίας της, παρὰ διακοσίων ωεαλίων πρᾶγμα, νὰ τὸ κάμη διὰ τὴν ψυχήν της. Εἰς
τὸν δύμοιον τρόπον κάνονται χρήσιμη τούτη κοντετζιόν τοῦ γαμπροῦ ὅτι ἀνίσως καὶ ἐκεῖνος
ἥθελε κάμει νόμιμα παιδία ἐκ τῆς σαρκός του, νὰ τὰ δίνει τῶν παιδίων του, ώς θέλει καὶ
αὐτός, τινὸς πολύ, τινὸς ὀλίγο. Εἰ δὲ καὶ ἥθελεν ἀποθάνει ἄκληρος, τὰ πράγματα δποῦ τὸν
ἔρχονται προνκοδοτισμένα ἀπὸ μέρος τοῦ πατρὸς του, νὰ στρέφονται εἰς τὸν δεύτερον τον
ἀδελφόν, τὸ ἀρσενικό, διὰ νὰ τὰ δόγη εἰς ἄλλο παιδί ἀρσενικό, ποὺ νομίμως ἥθελεν κάμει
καὶ νὰ τὸ εὐγάζῃ Τζωρτζάκην, τὸ ὄνομα τοῦ πάππου του καὶ τὰ ὅσα εἶναι ἀπὸ λογαρια-
σμὸν καὶ δικαιώματα τῆς μητρὸς του, νὰ πηγαίνονται εἰς τὸ θηλυκό τος παιδί. Τόσον θέλουσι
καὶ ξετελευγοῦσι(;) μὲ κάθε καλλιότερον τρόπον, μὲ τὴν εὐχὴν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἐδικήν
τως . . . Εἰς πέντε καὶ κοντάνα ὅγιο ἀπὸ τὰ μέρη ἥθελεν ἀλληλογήσῃ, νὰ πληρώνῃ εἰς τὴν
ἀφεντίαν ωεάλια πεντακόσια, τὰ δποῖα πληρώνοντας, πάλιν τὸ παρὸν προικοσύμφωνο νὰ

